

tro på, at internationalisering kan give ekstra muligheder ud over, hvad vi selv formår hertilands.

Og på grund af de gode erfaringer, vi har haft med offentlighedsfaser og alternativer i denne landsplanredegørelse, vil jeg opfordre til, at også fremtidige landsplanredegørelser fremlægges som forslag og gennemgår en høringsprocedure, hvor amter, kommuner og organisationer m.fl. får mulighed for at komme med deres input.

Samtidig vil jeg opfordre til, at der i fremtidige forslag til landsplanredegørelser opstilles ligeværdige alternative muligheder i landsplanlægningen, som kan bidrage til en konstruktiv debat om den fremtidige landsplanpolitik.

Der blev også tidligere, i forbindelse med de første regionplaner efter planlovreformen, arbejdet med alternativer i planlægningen, og det gav mange vigtige bidrag til indretningen af vort land, og jeg føler mig selv personlig knyttet til det, for som en af dem, der var med til at udarbejde den første planreform herhjemme, har jeg altid set positivt på det instrument – som det jo i virkeligheden er – at opstille ligeværdige alternativer, som debatten kan forme sig ud fra. Det samme princip praktiseres i VVM-redegørelser, og på baggrund af de positive erfaringer, vi har indhøstet dér, tror jeg, landsplanlægningen kan få gavn af en lignende procedure.

Og for også at få en så bred og alsidig debat som muligt på decentralt plan vil jeg anbefale amterne og kommunerne at opstille reelt ligeværdige alternative muligheder i regionplaner, kommuneplaner og lokalplaner, og her er én mulighed at benytte planlovens bestemmelser om forudgående offentlighed i forbindelse med region- og kommuneplaner til at præsentere alternativer.

For alternative muligheder på alle niveauer i planlægningen kan medvirke til en bred dialog og debat om den fremtidige anvendelse af vore arealer og indretningen af vort land, og da ordføreren for forespørgerne jo netop kommer fra et parti, som altid betoner værdien af, at der er valgmuligheder osv., regner jeg med helhjertet støtte fra ham til denne anbefaling til kommunerne og amterne om at operere med reelt ligeværdige alternativer i planlægningen, men det har ordføreren jo mulighed for at sige ja eller nej til. Men jeg kan næsten ikke forestille mig, at ordføreren ikke vil være enig med mig i det synspunkt, at den betontankegang, der præger meget af planlægningen, skal væk, og jeg tror,

det er vigtigt, at befolkningen får forskellige perspektiver, som de så kan forholde sig til. Men lad os nu høre.

Vi står nu med regeringens endelige landsplanredegørelse i hånden, hvor alternativerne fra det reviderede forslag til landsplanredegørelse naturligt har udspillet deres rolle, og forskellen på det første forslag og den endelige landsplanredegørelse er først og fremmest, at den endelige redegørelse er udbygget med fire nye politiske mål, og lad mig nævne dem:

Det første mål drejer sig om udviklingen i de mindre byer og i landdistrikterne. Her har regeringen en klar politik for landdistrikterne, som jeg allerede har slået fast med syvtommerssøm, og Indenrigsministeriet har netop afsluttet de to udvalgsarbejder om transport og udvikling på landet, og der er afgivet en betænkning om udviklingsmulighederne i landdistrikterne, og den viser, at regeringens politik har virket, at det går godt, og at udviklingen er vendt, både når vi ser på økonomien i landdistrikterne, og når vi ser på beskæftigelsen i landdistrikterne.

Politikken har altså virket, og det går godt. Man skal derfor være mere end almindeligt sur – og det ved jeg at ordføreren for forespørgerne i hvert fald ikke er – for ikke at anerkende virkningen af den indsats, der er gjort på dette område. Og lad os bruge denne debat til at glæde os over, at politikken til gavn for landdistrikterne virker.

Det andet mål handler om plansamarbejder over grænserne, og det vil sige, at byer og regioner i hele Danmark bør se sig selv i sammenhæng med vore nabolande og samarbejde dér, hvor det giver udbytte.

Parallelt med denne redegørelse er der under Interreg II C-programmet udarbejdet to programmer for planlægning mellem EU-medlemslande, som har Danmark med i henholdsvis Nordsø- og Østersøregionen.

Den tredje målsætning går ud på at reducere transportarbejds omfang, for miljøets fremtid optager i høj grad den danske befolkning, og en lang række lokale myndigheder og interesseorganisationer har ønsket større fokus på miljøaspektet.

Vi har derfor taget kritikken til os, og selv om miljøspørgsmålet selvfølgelig er en stor udfordring for os, må vi ikke opgive planlægningen på dette punkt.

Og endelig er det fjerde mål at få en miljørigtig lokaliseringspolitik. Og til støtte for en reduktion af transportarbejdet bør den fysiske